

(1977)

Source: CARAMANLIS , Constantin. Dodekátomon. Tome 6. A: [s.d.]. page:412-416.

Copyright: (c) Konstantinos G. Karamanlis Foundation

URL: http://www.cvce.eu/obj/_____1977-el-c09ff2ae-f379-46be-8c1c-43c04c0d4cd6.html

Publication date: 03/04/2013

Διαβουλεύσεις μεταξύ της Ελλάδας και των Εννέα (Μάρτιος 1977)

«Το δικαίωμα της Ελλάδος να ενταχθή εις τας Ευρωπαϊκάς Κοινότητες στηρίζεται εις τους κάτωθι νομικούς και ουσιαστικούς λόγους:

»1. Η Ελλάς είναι συνδεδεμένη μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας από το 1961. Είναι η πρώτη χώρα που συνδέθη με την ΕΟΚ διά Συμφωνίας Συνδέσεως η οποία προβλέπει τους πλέον στενούς οικονομικούς δεσμούς με την ΕΟΚ, από οποιαδήποτε άλλη συνδεδεμένη χώρα.

»2. Η ίδια Συμφωνία της Συνδέσεως προβλέπει εις το άρθρον 72, ότι όταν η λειτουργία της Συνδέσεως θα επιτρέψη εις την Ελλάδα την ολοκληρωτική αποδοχή των υποχρεώσεων αι οποίαι απορρέουν από την Συνθήκην της Ρώμης τα συμβαλλόμενα μέρη θα εξετάσουν την δυνατότητα προσχωρήσεως της Ελλάδος εις την Κοινότητα.

»3. Την 12ην Ιουνίου 1975, μετά την αποκατάστασιν των δημοκρατικών θεσμών και αφού εσταθμίσθησαν προηγουμένως αι οικονομικαί δυνατότητες της χώρας, η ελληνική Κυβέρνησις έκρινεν ότι αύται επιτρέπουν σήμερον εις την Ελλάδα την ανάληψιν των υποχρεώσεων της Συνθήκης της Ρώμης και εξητήσαμεν να προσχωρήσωμεν εις αυτήν ως το δέκατον μέλος, δυνάμει του άρθρου 237 της Συνθήκης της Ρώμης, κατά το οποίον κάθε ευρωπαϊκόν Κράτος δύναται να ζητήσει να καταστή μέλος της Κοινότητος.

»4. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μετά από εξέτασιν της δομής της ελληνικής οικονομίας και των επιπτώσεων εκ της εντάξεως της Ελλάδος εις τας Ευρωπαϊκάς Κοινότητας, κατήρτισε την θετικήν επί της ελληνικής αιτήσεως γνωμάτευσίν της προς το Συμβούλιον των Υπουργών, το οποίον τον Φεβρουάριον του 1976, απεφάσισε ν' αποδεχθή την αίτησιν της Ελλάδος περί προσχωρήσεως εις τας Ευρωπαϊκάς Κοινότητας και ν' αρχίσουν το συντομώτερον δυνατόν διαπραγματεύσεις προς τούτο.

»5. Διά της αποφάσεώς του περί αποδοχής της ελληνικής αιτήσεως το Συμβούλιον Υπουργών των Εννέα χωρών-μελών ανεγνώρισεν ότι η Ελλάς πληροί τας προϋποθέσεις και δικαιούται να καταστή μέλος των Κοινοτήτων και εδεδεμένως νομικώς έναντι της χώρας μας.

»6. Άρνησις αποδοχής της αιτήσεως της Ελλάδος προς ένταξιν, εφ' όσον συνέτρεχαν αι οικονομικαί προϋποθέσεις, θα ήτο αντίθετος και προς το γράμμα και προς το πνεύμα τόνον της Συμφωνίας Συνδέσεως, όσον και της Συνθήκης της Ρώμης.

» Αι επίσημοι διαπραγματεύσεις ήρχισαν την 27ην Ιουλίου 1976' έκτοτε έχει συντελεσθή ογκώδης εργασία, διά την δημιουργίαν κοινής βάσεως διαπραγματεύσεων αι οποίαι ευρίσκονται εις προχωρημένον στάδιον και έχουν ήδη εισέλθει εις την ουσιαστικήν φάσιν αυτών.

»7. Προσπάθεια καθυστερήσεως των διαπραγματεύσεων προσχωρήσεως της Ελλάδος διά του συνδυασμού αυτών με την αίτησιν της Πορτογαλίας και αργότερον της Ισπανίας θα ισοδυναμεί προς παραγνώρισιν δημιουργημένου νομικού δικαιώματος της Ελλάδος και δεν είναι δυνατόν να γίνη δεκτή. Εκτός των ανωτέρω λόγων η Ελλάς υπέβαλεν μόνη την αίτησίν της διά προσχώρησίν της εις τας Ευρωπαϊκάς Κοινότητας, η δε αίτησίς της έγινε δεκτή ως χωριστή περίπτωσις.

» Η Ελλάς αποτελεί χωριστήν περίπτωσιν διότι προηγείται πάσης άλλης υποψηφίας χώρας εις την οδόν προς την ένταξιν, εις τας Ευρωπαϊκάς Κοινότητας, κατά μίαν δεκαπενταετίαν τουλάχιστον και διότι αι διαδικασίαι προσχωρήσεώς της έχουν ήδη αρχίσει από διετίας, είναι δε αντικειμενικώς δυνατόν, υφισταμένης της πολιτικής βουλήσεως, αι σχετικαί διαπραγματεύσεις να ολοκληρωθούν εις διάστημα μικρότερον του έτους, από σήμερον.

»8. Αλλά η περίπτωσις της Ελλάδος διαφοροποιείται και ουσιαστικά έναντι των νέων υποψηφίων μελών. »Πρώτον η ελληνική βιομηχανία είναι ουσιαστικά πλήρως εντεταγμένη εις την ΕΟΚ αφού μέχρι το 1984 δυνάμει της Συμφωνίας Συνδέσεως θα έχουν βαθμιαία καταργηθή οι δασμοί και όλα τα άλλα εμπόδια εις την ελευθέραν κυκλοφορίαν των βιομηχανικών προϊόντων μεταξύ Ελλάδος και ΕΟΚ.

» Δεύτερον διά την ελληνικήν γεωργίαν η Συμφωνία της Συνδέσεως προβλέπει εναρμόνισιν της αγροτικής πολιτικής της Ελλάδος προς την Κοινήν αγροτικήν πολιτικήν της ΕΟΚ. Σχετικαί διαπραγματεύσεις, διεξάγονται ήδη παράλληλα προς τας διαπραγματεύσεις εντάξεως.

» Κατά συνέπειαν η ελληνική οικονομία είναι από τώρα ουσιαστικά προσηρμοσμένη προς την Κοινοτικήν και η προσχώρησις της Ελλάδος, με μίαν λογικήν μεταβατικήν περίοδον, δεν πρόκειται να δημιουργήση προβλήματα ούτε εις την ελληνικήν οικονομίαν ούτε εις το Κοινοτικόν καθεστώς. Αποτελεί κατ' ουσίαν ολοκληρωσιν της Συμφωνίας Συνδέσεως διά την οποίαν και τα δύο μέρη είναι προετοιμασμένα.

» Ειδικώτερα η ελληνική γεωργία δεν δημιουργεί κατ' ουσίαν προβλήματα εις την Κοινότητα και διότι ο όγκος της ελληνικής παραγωγής είναι μικρός και διότι αυτή είναι κατά κύριον λόγον συμπληρωματική της Κοινοτικής γεωργικής παραγωγής.

»9. Πέραν των ανωτέρω νομικών και ουσιαστικών λόγων η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού

έχει σαφώς εκδηλωθή εξ υπαρχής υπέρ της εντάξεως της χώρας εις τας Ευρωπαϊκάς Κοινότητες και πιστεύει ότι η Ελλάς δικαιούται να συμμετάσχη ενεργώς και να συμβάλη εις τας διαδικασίας πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης, η οποία οδηγεί εις την ισχυροποίησιν της δημοκρατίας και της ειρήνης και την εξασφάλισιν της δικαιοσύνης και της προόδου της Ευρώπης.

» Εις το αίτημα αυτό του ελληνικού λαού που είναι σύμφωνον προς τας επιδιώξεις των ιδρυτών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τους σκοπούς της Συνθήκης της Ρώμης, διά της οποίας ρητώς καλούνται οι λαοί της Ευρώπης που πιστεύουν εις τα ιδεώδη αυτά να ενωθούν με τους ιδρυτάς διά την επιτυχίαν των, είναι πολιτικώς αδύνατον να μη υπάρξη θετική ανταπόκρισις» [150].

Παράλληλα, και ο οικονομικός σύμβουλος του πρωθυπουργού, Γ. Δράκος, θα συντάξει το ακόλουθο σημείωμα, στο οποίο καταδεικνυόταν το αβάσιμο των φόβων των Γάλλων και των Ιταλών αγροτών από την ένταξη της Ελλάδος:

«Οι αγρότες της νοτίου και νοτιοδυτικής Γαλλίας καθώς και αυτοί της Ιταλίας που έχουν κυρία πηγή εισοδήματος προϊόντα ομοειδή – προς τα εξαγώγιμα ελληνικά φοβούνται:

»1. Τον ελληνικό ανταγωνισμό των οπωροκηπευτικών (ροδακίνων κυρίως αλλά και εσπεριδοειδών για τους Ιταλούς ειδικότερα) που θεωρούν ότι τους έχει ήδη βλάψει παίρνοντάς τους την γερμανική αγορά.

» Η μετάβασις από το καθεστώς συνδέσεως σ' αυτό της εντάξεως δεν αλλάζει τις συνθήκες ανταγωνισμού για τα οπωροκηπευτικά (μόνο που σε περίπτωση υπερπαραγωγής στην Κοινότητα θα καταστρέψωμε κι' εμείς προϊόντα με αποζημίωση από το Κοινοτικό ταμείο). Εξ άλλου οι εξαγωγές μας στην ΕΟΚ, για τα πέντε κυριώτερα οπωροκηπευτικά (ροδάκινα, βερύκοκκα, πορτοκάλια, λεμόνια και αγγούρια) αποτελούν μόνο 14 % των εισαγωγών τους από τρίτες χώρες και 28 % των ενδοκοινοτικών εισαγωγών.

»2. Την προβλεπόμενη απ' αυτούς μεγάλη αύξηση της παραγωγής οπωροκηπευτικών που θα «πλημμυρίση» τις ήδη κορεσμένες αγορές της Κοινότητας εις βάρος των τιμών τους.

» Η καλλιεργουμένη γεωργική γη (εκτός βοσκοτόπων) στην Ελλάδα δεν υπερβαίνει τα 3,5 εκατ. εκτάρια (έναντι αντιστοίχου Κοινοτικής 52 εκατ. εκταρίων). Περιθώρια αυξήσεως της δεν υπάρχουν πολλά, ενώ αντιθέτως υπάρχει τάσις εγκαταλείψεως της καλλιεργείας ορεινών περιοχών που, όταν ολοκληρωθή, θα περιορισθή η καλλιεργουμένη έκτασις σε 2,5 εκατ. εκτάρια. Αλλά και αν ακόμη συγκρίνωμε τις εκτάσεις που καλλιεργούνται με οπωροκηπευτικά έχομε τα εξής στοιχεία σε χιλιάδες εκτάρια:

[...]

» Δεν υπάρχει συνεπώς φόβος να κατακλύσωμε τις αγορές τους με τα προϊόντα μας, αν μη τι άλλο λόγω μεγέθους. Εξ άλλου όταν ενταχθούμε προβλέπεται αύξησης των τιμών των δημητριακών και κτηνοτροφικών προϊόντων οπότε δεν θα υπάρξη τάσις αυξήσεως ειδικώς της παραγωγής οπωροκηπευτικών.

»3. Την υψηλή (από απόψεως ποιότητας και κόστους παραγωγής) ανταγωνιστικότητα των ελληνικών οπωροκηπευτικών που θα ενισχυθή ακόμη περισσότερο αν γίνη δεκτό το ελληνικό αίτημα επιδοτήσεως των μεταφορών προς τις αγορές της ΕΟΚ.

» Μολονότι οι εδαφοκλιματικές συνθήκες είναι ευνοϊκές για την παραγωγή οπωροκηπευτικών το κόστος μας δεν είναι πολύ χαμηλότερο:

» - η τιμή εργασίας είναι πολύ υψηλή στις περιοχές που παράγονται οπωροκηπευτικά και συγκρίνεται με την τιμή της στις ευρωπαϊκές χώρες,

» - το καθεστώς μικροϊδιοκτησίας και κατατιμήσεως των εκμεταλλεύσεων, που δεν μπορεί εύκολα να θεραπευθή, δεν επιτρέπει την εκμηχάνιση και πτώση του κόστους στις δενδρώδεις καλλιέργειες,

» - το ελληνικό καθεστώς των επιδοτήσεων μέσων παραγωγής (λιπάσματα, φάρμακα, σπόροι) έχει αρχίσει να προσαρμόζεται στα Κοινοτικά επίπεδα.

» Η μεγάλη απόστασις από τα καταναλωτικά κέντρα είναι πολύ επιβαρυντική για την Ελλάδα λόγω του φθαρτού των οπωροκηπευτικών' γι' αυτό ζητούμε επιδότηση των μεταφορών.

»4. Την αδυναμία συντονισμού των προγραμμάτων ποιοτικής και χρονικής διαρθρώσεως της παραγωγής οπωροκηπευτικών μας προς τα δικά τους και μεθοδεύσεως της διακινήσεως των προϊόντων μας στις αγορές της ΕΟΚ ώστε να μη θίγονται τα συμφέροντά τους, λόγω της ελλείψεως οργανώσεως στην εμπορία των προϊόντων μας η οποία δεν μπορεί, πιστεύουν, ν' αναπληρωθή μέσα στην μεταβατική περίοδο.

» Η Κυβέρνησις παίρνει μέτρα οργανώσεως της εμπορίας και τονώσεως του συνεταιριστικού κινήματος, ώστε εν συνεργασία με τους Κοινοτικούς παραγωγούς να προγραμματισθή και αναδιαρθρωθή η παραγωγή μας ώστε να γίνη περισσότερο συμπληρωματική με την δική τους. Εξ άλλου το Υπουργείο

Γεωργίας και η ΑΤΕ έχουν την σχετική πείρα και την δυνατότητα να επηρεάζουν την διάρθρωση της παραγωγής προς την επιθυμητή κατεύθυνση.

»5. Την επιδείνωση της κρίσεως στην Γαλλία που προκαλεί η σημαντική μείωση των εξαγωγών των κρασιών τους που εκτοπίζονται από τα φθηνά ιταλικά κρασιά και από εξαγωγές ελληνικών κρασιών προς την Κοινότητα.

» Οι εξαγωγές ελληνικών κρασιών στην ΕΟΚ αποτελούν μόνον 4,1 % της αξίας των εισαγομένων κρασιών από τρίτες χώρες και 1,5 % των ενδοκοινοτικών εισαγωγών.

»6. Τον ανταγωνισμό των ελληνικών κονσερβοποιημένων φρούτων και τοματοπολτού που πωλούνται στις αγορές της ΕΟΚ φθηνότερα από τα δικά τους.

» Εδώ το επιχείρημα είναι τελείως αστήρικτο γιατί η ένταξις δεν πρόκειται να μεταβάλει σε τίποτα το καθεστώς (ατελούς) εισαγωγής των βιομηχανοποιημένων οπωροκηπευτικών μας. Αντιθέτως θα υποχρεωθούμε να καταργήσουμε ωρισμένες επιδοτήσεις που δίνουμε τώρα κι' έτσι θα γίνουμε λιγότερο ανταγωνιστικοί.

» Τα συμφέροντα των παραγωγών οπωροκηπευτικών και κρασιών Γαλλίας και Ιταλίας μπορούν να θιγούν ως εξής:

» Εντασσομένη η Ελλάδα, και αν αυξηθεί σημαντικά την παραγωγή της στα προϊόντα αυτά, θα επηρεάσει δυσμενώς τις τιμές σ' ολόκληρη την Κοινότητα, με αποτέλεσμα να καθορίζονται εγγυημένες τιμές χαμηλότερες απ' αυτές που θα καθορίζονταν εάν δεν είμαστε πλήρες μέλος. Το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί λόγω του μεγέθους της Ελλάδος και της προβλεπομένης μεταβολής στην διάρθρωση της παραγωγής της. Αντίθετα, με την ένταξή μας θα αυξηθούν οι ψήφοι που θα τάσσονται υπέρ προστασίας και χρηματοδοτήσεως των καλλιεργειών του νότου (που τώρα είναι αδικημένες έναντι των δημητριακών και κτηνοτροφικών) με αποτέλεσμα να αυξηθούν τα αγροτικά εισοδήματα στις περιοχές αυτές (το επιχείρημα αυτό αναγνωρίζει η Ιταλία).

» Επιχειρήματα υπέρ της εντάξεως

» Η έμφασις στα επιχειρήματα θα μπορούσε ίσως να είναι διάφορος αναλόγως της θέσεως της χώρας προς την οποία απευθύνονται:

»1. Προς τις καταναλώτριες: Γερμανία – Αγγλία – Δανία – Βέλγιο: Θα εξασφαλίσουν την ικανοποίηση των αναγκών τους σε οπωροκηπευτικά υψηλής ποιότητας και χαμηλής τιμής, ενώ θα μας προμηθεύσουν κτηνοτροφικά προϊόντα. Το κέρδος του εμπορίου συνίσταται εξ άλλου στην εξειδίκευση των συναλλασσομένων στα προϊόντα που μπορούν να παράγουν φθηνότερα. Η εξασφάλισης των αγορών, από την άλλη πλευρά, θα επιτρέψει τον καλύτερο προγραμματισμό της παραγωγής.

»2. Προς την Ολλανδία (παράγει κηπευτικά θερμοκηπίου). Όταν ενταχθούμε θα υπάρξει συντονισμός στα προγράμματα παραγωγής ώστε να μη θίγονται τα συμφέροντα καμμιάς παραγωγού χώρας.

»3. Προς τις παραγωγούς χώρες (Γαλλία και κυρίως Ιταλία). Δεν πρέπει να φοβούνται την Ελλάδα για τους λόγους που προαναφέραμε. Η ένταξις μας θα βοηθήσει ώστε να σχεδιάζεται γεωργική πολιτική ευνοϊκότερη για τα προϊόντα των νοτίων περιοχών».

[...]